

2) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, με τις θεμελιώδεις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ιθαγένειας της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ), σε συνδυασμό με τα άρθρα 12 και 17 επ. της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: ΕΚ), κανονιστική ρύθμιση για τη μεταφορά του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ στο εσωτερικό δίκαιο κράτους μέλους, ρύθμιση δυνάμει της οποίας, ενώ η έκδοση υπηκόων του εν λόγω κράτους μέλους προς εκτέλεση ποινής επιτρέπεται μόνο με τη συναίνεσή τους, η έκδοση υπηκόων άλλων κρατών μελών μπορεί να επιτραπεί, κατά διακριτική ευχέρεια, χωρίς τη συναίνεσή τους, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει οι εν λόγω αρχές να λαμβάνονται υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας;

(¹) ΕΕ L 190, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Φεβρουαρίου 2008 — Margarete Block κατά Finanzamt Kaufbeuren

(Υπόθεση C-67/08)

(2008/C 107/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Margarete Block

Ανααιρεσίβλητο: Finanzamt Kaufbeuren

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 73 Δ, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, ΕΚ) να αποκλείεται, κατά το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, σημείο 1, του Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (γερμανικού νόμου για τον φόρο κληρονομιάς και τον φόρο δωρεάς), σε συνδυασμό με το άρθρο 121 του Bewertungsgesetz (γερμανικού νόμου περί φορολογητέας αξίας) (περιορισμός λόγω φορολογητέου αντικειμένου), ο συμψηφισμός του ισπανικού

φόρου κληρονομιάς με τον γερμανικό φόρο κληρονομιάς ακόμη και σε περιπτώσεις κληρονομιών που ανάγονται στο 1999;

2) Έχει το άρθρο 73 Β, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ) την έννοια ότι ο φόρος κληρονομιάς τον οποίο επιβάλλει ένα άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την κτήση από τον κληρονόμο που κατοικεί στη Γερμανία των χρηματικών απαιτήσεων που είχε ο κληρονόμος, ο οποίος επίσης κατοικούσε στη Γερμανία πριν από τον θάνατό του, κατά πιστωτικών ιδρυμάτων στο άλλο αυτό κράτος μέλος πρέπει να συμψηφίζεται με τον γερμανικό φόρο κληρονομιάς;

3) Έχει σημασία για τον προσδιορισμό του κράτους που οφείλει να αποφύγει τη διπλή φορολόγηση ο αντικειμενικός ή μη χαρακτήρας των διαφόρων σημείων αναφοράς που προβλέπουν οι εθνικές φορολογικές νομοθεσίες και, αν ναι, αποτελεί η κατοικία του δανειστή αντικειμενικότερο σημείο αναφοράς από ό,τι η έδρα του οφειλέτη;

Αίτηση του Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Ιταλία) της 20ής Φεβρουαρίου 2008 — Raffaello Visciano κατά I.N.P.S.

(Υπόθεση C-69/08)

(2008/C 107/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Raffaello Visciano

Εναγόμενο: I.N.P.S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπουν τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 80/987 (¹) της 20ής Οκτωβρίου 1980, τα οποία προβλέπουν την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών από αμοιβές, να χάνουν οι απαιτήσεις αυτές, όταν προβάλλονται έναντι του οργανισμού εγγυήσεως, τον αρχικό μισθολογικό τους χαρακτήρα και να χαρακτηρίζονται προνοιακές για τον μοναδικό λόγο ότι το κράτος μέλος έχει αναθέσει την πληρωμή τους σε οργανισμό προνοίας και συνεπώς, στην εθνική νομοθεσία, ο όρος «αμοιβή εργασίας» έχει αντικατασταθεί από τον όρο «προνοιακή παροχή»;

- 2) Αρκεί, για την κοινωνική σκοπιμότητα της οδηγίας, να χρησιμοποιεί η εθνική ρύθμιση την αρχική μισθολογική απαίτηση ως απλό μέτρο συγκρίσεως για τον προσδιορισμό, δια παραπομπής, της παροχής την οποία εγγυάται ο οργανισμός εγγυήσεως ή απαιτείται η απαίτηση του μισθωτού από αμοιβές έναντι του αφερέγγυου εργοδότη να προστατεύεται χάρη στην παρέμβαση του οργανισμού εγγυήσεως, εξασφαλίζοντάς της περιεχόμενο, εγγυήσεις, χρόνο και τρόπο ασκήσεως ανάλογο με αυτό που αναγνωρίζεται σε οποιαδήποτε άλλη εργασιακή απαίτηση στο πλαίσιο της ίδιας έννομης τάξεως;
- 3) Επιτρέπουν οι αρχές που απορρέουν από τις κοινοτικές ρυθμίσεις, και ιδίως οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, την εφαρμογή στις ανεξόφλητες απαιτήσεις των μισθωτών από αμοιβές για την περίοδο που διέπεται από το άρθρο 4 της οδηγίας 80/927, καθεστώς παραγραφής λιγότερο ευνοϊκό από το καθεστώς που ισχύει για απαιτήσεις ανάλογης φύσεως;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 21 Φεβρουαρίου 2008 — The Queen κατόπιν αιτήσεως του Christopher Mellor κατά Secretary of State for Communities and Local Government

(Υπόθεση C-75/08)

(2008/C 107/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: Christopher Mellor

Εφεσίβλητος: Secretary of State for Communities and Local Government

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Υποχρεούνται τα κράτη μέλη, κατά το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ (²) και 2003/35/ΕΚ (³) (στο εξής: οδηγία), να θέτουν στη διάθεση του κοινού τους λόγους για τους οποίους θεωρούν ότι δεν απαιτείται να υποβληθεί ορισμένο

σχεδιαζόμενο έργο στην προβλεπόμενη στα άρθρα 5 έως 10 της οδηγίας εκτίμηση;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αυτή το περιεχόμενο του εγγράφου της 4ης Δεκεμβρίου 2006 της αρμοδίας υπουργού;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2, ποια είναι η έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως στο πλαίσιο αυτό;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

(²) ΕΕ L 73, σ. 5.

(³) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003 σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ (ΕΕ L 156, σ. 17).

Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-94/08)

(2008/C 107/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και L. Lozano Palacios)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εμμένοντας με τη νομοθεσία του στο ότι απαιτείται η ισπανική ιθαγένεια προς άσκηση των επαγγελματιών του πλοιάρχου και του υποπλοιάρχου σε όλα τα πλοία υπό ισπανική σημαία πλην των εμπορικών πλοίων εκτοπίσματος μικρότερου των 100 τόνων που μεταφέρουν φορτίο ή τουλάχιστον 100 επιβάτες, τα οποία διακινούνται αποκλειστικά μεταξύ λιμένων ή σημείων που βρίσκονται σε περιοχές στις οποίες η Ισπανία ασκεί κυριαρχία, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, από το άρθρο 39 ΕΚ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.